

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Andreas Corsinus Episcopus Fesulanus 6. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ei obitus sui instare diem. Quem intra sex menses visitabo, vt mecum sequatur Agnum quocunque ierit. His dictis disparuit.

ADOLESCENTIAS. ANDREAE COR-
sini Episcopi Fesulani 6. Ianuarij
Sur. Tom. 1.

ANdreas Corfinus Florentiæ ex nobili Corfinorum familia infecundis natus fuit parentibus. Qui cum à Deo sobolem exposcerent, ipsi eiusque genitrici gratam oblationem meditantés, primogenitum suum seruitio Diuæ Matris se tradituros vouerunt. Eorum igitur precibus beata Virgo annuens, diuinitus eos voti compotes fecit. Tandem vero vicina partui mater, pro homine lupum sibi per somnium parere visa est: qui cum Ecclesiam intrasset paulatim mutatus, in agnum vertebatur. Natus igitur Andreas educatusq; ingenuè crescit & studijs literarum traditur. Cumq; admodum scitus esset puer, & forma per elegante, suis erat parentibus multo charissimus. Factus dein adolescens canes alere, equos mercari, sodalitates parare, tractare arma, lites gerere, adhæc omnia diuina pariter & humana promiscua habere, parentumq; iussa ac reprehensiones susque deque ferre ocepit. Qui perspecto filij sui periculo, ne quam labem vltra familiæ adferret, à teterrimis eum moribus iam quindecim annos natum reuocare aggrediuntur. Igitur naçti opportunitatem, Andream ad se accersiri iubent. Qui cum iussa parentum proteruè negligere

gligeret, adiectisque contumelijs ab eorum conspectu improbè discederet: sic eum ægra animo affata est mater: Tu profecto, inquit, lupus ille es, quem in somnis mihi visa sum peperisse. His ille dictis attonitus matrem orat, vt quid ea sibi velint verba significet. Tum illa: Audi me, inquit, fili, & ne parentis tuæ dicta contemne. Ego cum genitore tuo annos complures sterilis vixeram, tantusq; sobolis amor fuit, vt etiam pro habendis filijs vota susceperim. Itaque primitias vteri mei, Deo eiusq; virgini Matri offerendas constantissimè voui. Hoc idem Nicolaus pater tuus communi voto promisit. Factum est vt beatissimæ Virginis precibus conciperem: cumq; pariendi iam tempus adesset, lupū mihi in somnis eniti visa sum: qui simulac Ecclesiā fuisset ingressus, deposita lupi forma mox agnus euasit. Postridie vero te peperit. Qualis nunc superiorem ætatem degeris non te latet, non enim vt homo ratione vtens viuus, sed vt rapacissimus lupus. Nunc itaq; tempus postulat, vt in agnum te veritas, & quæ pro te vota suscepimus pia mente perficias. Non enim nobis, sed Mariæ virgini natus es. Expergiscere nunc fili, & caue longius fœcordia ac malis moribus vitam inficias. Hac oratione percussus Andreas, mox antea actam ætatem tacitus considerat, & pœnitentia motus multis cum lachrymis Virginem Mariam precabatur, vt suis pro se ad filium precibus, delictorum sibi veniam exoraret. Altera vero luce ad Carmelitarum Ecclesiam mane abiit, & mul-

Conuerso
sso B.
Andræ

tis

tis perfusus lacrymis ante aram gloriosæ Deiparæ è lupo in agnum conuerti postulabat. Moxq; vt finem orádi fecit Hieronymum Melioratum, qui Tuscię prouincię curam gerebat, prostratus obtestabatur vt sibi religionis ingrediendę copiã faciat. Miratus ille primo ingenuũ adolefcẽtem, summo loco natũ, multisq; educatum delicijs religionis ardere desiderio, illico parentibus ipsius denunciat Andream habitum monasticum flagitare. Nec mora parentes eodem læti festinant, filiumq; in oratione repertum vnanimis B. Virgini offerunt, & suscepti voti officia peragunt. Ita demum in agnum commutatus Andreas, religiosam societatem inire permittitur. Ei porro vilissimæ conditionis seruitia, explorandæ constantiæ ergò demandabantur: verrebat ædes, ostij gerebat curam, quandoq; patinas eluebat, & cætera superiorum iussa prompto humiliq; animo peragebat. Exin adolefcentis animus in dies magis ac magis Dei ac virtutis amore flagrabat, ac peius letho vitium omne exhorrens, ieiunijs, abstinentia & corporis flagellatione pronas in scelus cupiditates in gyrum agebat rationis, tantusq; silentij amator factus est, vt non nisi cum maximè opus esset loqueretur. Tribus diebus quot hebdomadis solo pane & aqua contentus ieiunabat: obedientiæ item longè erat obseruâtissimus. Si quid vacui temporis nactus fuisset, sacris illud literis euoluendis & orationibus vtiliter trans mittebat. Corpus suum assiduis flagellationibus macerans, spiritui subigebat, cilicio domabat, ieiunijs

*Amplē-
titur
vitam
monasti-
cam.*

*Rigor
peniten-
tiæ.*

Ieiuniũ.

Patien-
tia. iunijs castigabat. Amabat cum primis solitudi-
nem, atque à delicijs iocis ac ludis plurimum ab-
horrebat. Detractiones atque irrisiones inuicta
animi constantia (perinde ac si religionis perfe-
ctio in perferendis iniurijs poneretur) tolera-
bat, donec vita in summa sanctitate traducta, ad
beatissimum illud animorum concilium multis
terra & cælo auctus honoribus euolauit.

DE S. LUCIANO MARTYRE

7. Ian. Sur. Tom. 1.

Omnes
opes ef-
fundit
in pau-
peres. Singularem parentum diligentia integerrimè e-
ducatus Lucianus, postquam iisdem anno æta-
tis duodecimo fuit orbat, ad sacram ædem cõ-
fugit, effusisque in pauperes cunctis facultatibus,
Edeslam ad Macarium sacræ scripturæ interpre-
tem contendit: atque hoc usus præceptore breui
in sacrarum literarum scientia præclare profe-
cit. Dein mox à baptismo monasticam vitam
exorsus, vino & obsoniorum esu prorsus absti-
nuit, & quotidianis insuper ieiunijs secundissi-
mo euentu contra carnis lenocinia depugnauit.
Inde vero stabili se consuetudine obstrinxit, vt
hora saltem nona semel in die vesceretur, præ-
terquam quod certis temporum interuallis tota
hebdomade cibo abstineret. A scurrilitate & risu
tantum abhorrebat, quantum iudicabat ea esse
verè ridicula: Contra vero lugentium (quos suo
Quoti-
diani ie-
iunij
rigor. diuinoque præconio beatos allerebat) maluit es-
se imitator: proindeque maiorem ætatis suæ par-
tem in precibus ac lachrymis ponebat. Silentio
igitur

igitur

igitur